

мене. Кевенхюлеръ не съветва никого да дойде тукъ.—Турнъ-Таксисъ въ Румелия. Кевенхюлеровитъ шаги. — Въпросътъ за желѣзниците. До 15 дни ще стане ратификацията отъ сърбите. Кой ще представлява страната по този въпросъ? Отъ горе на това се даватъ и лоши съвети (Русия). На българска територия ще биде дълга едва 100 километра. Сръбската желѣзница безъ съединителна линия презъ България остава съ пасивъ; па и по румелийската линия трафикътъ е малъкъ*).

Подиръ пладне се отбихъ за малко при римските развалини на Ломския пътъ. Намѣрихъ до шосето преди минаването му презъ стената откъслекъ отъ нѣкакъвъ вжтрешенъ зидъ, а при рѣката между българските кждщурки откъслекъ отъ източната стена**). До кѫде е отивало това укрепление въ града? Дали е било наистина римско или нѣщо сръбновѣковно. Герлахъ и Verantius пишатъ нѣщо за крепостни развалини предъ града. Не сѫ ли това нѣкакви традиции?

Вечеръта бѣхъ съ Качановски, Иванова, единствения руски офицеръ, Шишманова и Радославова. Не видѣхъ днесъ Стоилова; въ двореца имаше дипломатическо dinner въ честь на prince Henry.

Бѣрзо се всичко раззеленява. Само голѣмитъ дѣрвета сѫ сухи. Бѣлите цвѣтове на крушитъ и яблукитъ.

22/10 априль, четвъртъкъ. Имамъ силно главоболие, треската се обажда. Най-напредъ отидохъ на обѣдъ, следъ това въ канцелариата; нова наредба на министерския съветъ: служебните часове сѫ 9—3 ч., обаче азъ не се съобразявамъ съ тѣхъ и нѣма да се съобразявамъ, европеецъ, conseiller [съветникъ] и какво още! Получихъ писмо отъ баща си: въ виенските вестници се съобщавали страшни безсмыслици за тукашните работи, азъ ужъ съмъ си билъ далъ оставката още преди края на мартъ и т. н. Съ Гюзелева отидохме на инспекция въ мѣжкия пансионъ на Благотворителното дружество. Отидохме неочаквано, само слугите бѣха тамъ, гимназистите бѣха още въ училище. Нечувана ориенталска свинщина, нечисти легла, учениците не си изчеткуватъ дрехите, грозна пекка, никаква вентилация, нѣкои ученици сѫ останали въ кѫщи, защото—нѣматъ обуша. Слугите сѫ мръсни, та да ти се отще. Кухнята е като заходъ — за 80 души се купува дневно 16 оки агнешко мясо, чорбата се вари въ два котела, помия, като да е пригответа за ловджийски кучета. Хлѣбътъ полу-мухлясалъ. А дѣржавата плаща за своите стипендиянти до 42 франка месечно. Не благотворително, а злотворително дружество. Въшльото Николаевъ-пѣвеца, който

*) Цѣлиятъ този разговоръ на Иречека съ Кевенхюлера е предаденъ въ рѣкописа на нѣмски.

**) Описанието на тѣзи развалини е придруженено въ рѣкописа отъ единъ малъкъ чертежъ за посоката на стените.